

Man er her klar over, at gennemførelsen af denne bestemmelse forudsætter en omlægning af forebyggende børneværnsinstitutioner, således at børnene kan opholde sig på vuggestuer, men kommissionen, der senere har til hensigt at tage disse spørgsmål op, regner med at kunne stille forslag om sådanne foranstaltninger.

Til § 10.

Som et korrelat til forbudet mod arbejde en vis tid efter fødslen og adgangen til at tage fri fra arbejdet i et vist længere tidsrum omkring fødslen har man ved bestemmelsen i § 10 indført en ret til dagpenge i den tid, i hvilken kvinden i medfør af bestemmelserne i §§ 6 og 7 har adgang til at tage fri fra arbejdet. For at undgå, at kvinder med det ene formål for øje at opnå ret til dagpenge kort tid forinden 8 ugers dagen før fødslen optager et arbejde, har man bestemt, at retten til dagpenge er betinget af, at pågældende i 6 måneder har deltaget i erhvervsmæssigt arbejde udenfor eget hjem eller bedrift af et sådant omfang, at arbejdsindtægten har været af væsentlig betydning for hendes eller hjemmets økonomi. Man har dog ikke ment at burde blive stående ved denne bestemmelse, idet det vilde udelukke de kvinder fra retten til dagpenge, der var arbejdsløse på 8 ugers dagen for fødslen, og man har derfor foreslået, at også disse skulle være berettiget til dagpenge, forsåvidt de i overensstemmelse med sædvanlige regler herom kunne dokumentere på det tidspunkt, da deres ret til at opgive arbejdet vilde være indtrådt, at have normal tilknytning til deres fag. Medens man med disse to bestemmelser har krævet et vist længere arbejde eller en vis tilknytning til faget, har man ikke ment at burde stille krav om, at de pågældende, forinden retten til dagpengene indtræder, i et eller andet tidsrum skal have været knyttet til folkeforsikringen.

Til § 11.

Retten til dagpenge omfatter dagpenge før fødslen og dagpenge efter fødslen. Før fødslen indtræder retten på 8 ugers dagen, før fødslen forventes at ville finde sted, og retten vedvarer til 8 ugers dagen efter fødslen, såfremt kvinden benytter sig af sin adgang til at tage fri fra arbejdet indtil denne dag. Dagpengene andrager i de i forsorgslovens § 194 nævnte 3 kommunegrupper henholdsvis 6, 5 og 4 kr. daglig, dog at der ingensinde kan oppebæres et større beløb i dagpenge end vedkommendes

tidligere daglige arbejdsfortjeneste. Man har dog foreslået at graduere dagpengene såvel før som efter fødslen, idet man i de tilfælde, hvor ikke særlige sundhedsmæssige forhold har talt for arbejdsfritagelsen, har ment det rimeligt, at kvinden, forsåvidt hun benytter sig af sin ret til arbejdsfritagelse, kun kan modtage $\frac{2}{3}$ af dagpengene og aldrig mere end $\frac{2}{3}$ af sin tidligere arbejdsfortjeneste. Er i modsat fald arbejdsfritagelsen lægelig indiceret, det vil sige, at svangerskabet ikke er normalt forløbende, at moderen er syg, eller at arbejdet efter sin art må skønnes at være til skade for hende eller fosteret, kan hun oppebære fulde dagpenge, og et tilsvarende forhold gør sig gældende med hensyn til dagpenge efter fødslen, hvor man har ment det rimeligt at gøre udbetalingen af fulde dagpenge afhængig af, at hun ammer sit barn — hvilket bør dokumenteres af læge, jordemoder eller sundhedsplejerske —, eller det ved lægeattest kan godtgøres, at hun ikke kan eller kun delvis kan amme sit barn. I modsat fald, altså i de tilfælde, hvor hun vel kan amme barnet, men ikke gør det, eller hvor hun ikke har barnet hos sig og desuagtet ønsker sig fritaget for arbejdet, kan hun kun oppebære $\frac{2}{3}$ af dagpengene.

Til § 12.

Uden at ville pålægge arbejdsgiveren nogen begrænsning i hans valg af vikar for den kvinde, der benytter sig af sin ret til arbejdsfritagelse, har man ønsket at tilvejebringe mulighed for, at der mellem de 2 interesserede kvinder træffes aftale om retten til arbejdsløshedsunderstøttelse for derigennem at muliggøre, at den kvinde, der har født, kan udstrække barselhvilen over længere tid.

Til §§ 13—16.

Der er her givet regler for lovens nærmere gennemførelse, af hvilke der navnlig skal fremhæves, at blanketter til de lægeerklæringer, der udstedes i medfør af denne lov, skal godkendes af socialministeren.